

Patron

Polska, jako pierwsza stawiała zbrojny opór Hitlerowi, który zaatakował nasz kraj 1 września 1939 roku. Wśród tych, którzy bronili naszego kraju i walczyli z hitlerowcami byli harcerze z Szarych Szeregów. Najważniejszą wartością stanowiła dla nich miłość do Ojczyzny, dlatego gotowi byli poświęcić swoje życie walcząc za jej wolność.

Szare Szeregi to konspiracyjny kryptonim Związku Harcerstwa Polskiego. Szare Szeregi zostały powołane 27 września 1939 roku w Warszawie, a więc już w pierwszym miesiącu II wojny światowej. Rozwiązano je w styczniu 1945 roku, cztery miesiące przed zakończeniem II wojny światowej.

Początkowo kryptonim Szare Szeregi obowiązywał jedynie w Poznaniu, ponieważ poznańscy harcerze zorganizowali akcję informacyjną, podczas której roznosili do w godzinach wieczornych i nocnych ulotki do skrzynek listowych. Kryptonim Szare Szeregi bardzo szybko przyjął się w Poznaniu. Informację o tym przekazano później do Warszawy, a potem przyjęto ten kryptonim w całej podziemnej organizacji harcerskiej.

Do Szarych Szeregów należeli młodzi harcerze. Wszystkich należących do Szarych Szeregów harcerzy podzielono na trzy grupy.

Najmłodsi, ci którzy mieli po 12, 13 i 14 lat znaleźli się w drużynie „Zawisza”. Byli to Zawiszacy. Harcerzy i harcerki szkolono do zadań w ratownictwie i łączności. W czasie powstania warszawskiego zorganizowali oni Harcerską Poczta Polową.

W „Szkołach Bojowych” byli ci którzy mieli po 15, 16, 17 lat. Pełnili oni służbę w małym sabotażu. Rozlepiali na murach afisze, rozdawali ulotki, zrywali niemieckie flagi, usuwali z wystaw i gablot niemieckie fotografie. Do ich najgłośniejszych akcji należało usunięcie niemieckiej tablicy z pomnika Mikołaja Kopernika w Warszawie. W powstaniu warszawskim walczyli w Śródmieściu.

Najstarsi harcerze, a więc ci, którzy ukończyli 17 lat należeli do „Grup Szturmowych”. wykonywali oni akcje bojowe, wysadzali mosty, pociągi, odbijali więźniów. do jednej z najważniejszych akcji należała „Akcja pod

Arsenałem”, która odbyła się 26 marca 1943 roku.

Odbitych zostało wówczas 25 więźniów z niemieckiego konwoju policyjnego. Wśród nich był Jan Bytnar, który nosił pseudonim „Rudy”. Rudy zmarł po trzech dniach od ran, jakie zadali mu hitlerowcy podczas przesłuchań. Miał niecałe 22 lata. Pochowano go na Cmentarzu Wojskowym na Powązkach, a druhnny wbiły brzoźowy krzyż w miejscu jego grobu. Podczas Akcji pod Arsenalem został postrzelony przyjaciel Rudego, „Alek” - Aleksy Dawidowski, który też zmarł w wyniku odniesionych ran. Miał niecałe 23 lata. Harcerze z „Grup Szturmowych” walczyli w powstaniu warszawskim w batalionach „Zośka”, „Parasol” i „Wigry”. Podczas walki wielu z nich poniosło śmierć.

Wszystkich tych, którzy należeli do Szarych Szeregów obowiązywało Prawo i Przrzeczenie Harcerskie i wszyscy składali ślubowanie:

„Ślubuję na Twoje ręce pełnić służbę w Szarych Szeregach,

tajemnic organizacyjnych dochować,

do rozkazów służbowych się stosować,

nie cofnąć się przed ofiarą życia”.

Hymn szkoły

I

**Tak się w życiu składa
Taką mamy rolę
Że najmłodsze lata
Trzeba spędzić w szkole
Szkoła przy Wysokiej
W niej gromada dzieci.
A poniżej okien
Znak z numerem trzecim.**

Ref.

**Nasza trójka to wcale nie znaczy
Że tu każdy się uczy na trzy
Jak weźmiemy się razem do pracy
Pokażemy że pierwsi to my!**

II

**Szkoła przy Wysokiej
znana jest w dzielnicy
Tu pod każdym blokiem
Tylko trzy się liczy
Bo ambicje mamy
By wysoko mierzyć
Jak Szare Szeregi
Życie pięknie przeżyć.**

Ref.

**Nasza trójka to wcale nie znaczy
Że tu każdy się uczy na trzy
Jak weźmiemy się razem do pracy
Pokażemy że pierwsi to my!**